

SUULLINEN KYSYMYS JOSTA KESKUSTELLAAN O-0113/05

työjärjestyksen 108 artiklan mukaisesti

esittäjä(t): Bogusław Sonik, Jacek Saryusz-Wolski, Gitte Seeberg, Gunnar Hökmark, Piia-Noora Kauppi, Vytautas Landsbergis, Valdis Dombrovskis, Tunne Kelam, Christopher Beazley, Françoise Grossetête, Richard Seeber, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Eija-Riitta Korhola, Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Anna Ibrisagic, Anders Wijkman, Ville Itälä, Aldis Kušķis, Rihards Pīks, Anna Záborská, Zita Pleštinšká, Jerzy Buzek, Zdzisław Chmielewski, Małgorzata Handzlik, Stanisław Jałowiecki, Filip Kaczmarek, Bogdan Klich, Barbara Kudrycka, Zbigniew Kuźmiuk, Janusz Lewandowski, Jan Olbrycht, Paweł Piskorski, Zdzisław Podkański, Jacek Protasiewicz, Czesław Siekierski, Janusz Wojciechowski, Zbigniew Zaleski, Tadeusz Zwiefka, Marek Siwiec, Lidia Geringer de Oedenberg, Andrzej Szejna, Józef Pinior, Genowefa Grabowska, Bogdan Golik, Wiesław Kuc, Dariusz Rosati ja Adam Gierek
komissiolle

Aihe: Itämeren kaasuputken aiheuttama uhka ympäristölle ja energiaturvallisuudelle

Vuonna 2000 Pohjois-Euroopan kaasuputkihankkeelle myönnettiin Euroopan unionin yhteisen edun mukaisen Euroopan laajuisen energiaverkon asema. Suunnitellun kaasuputken tarkempi analyysi osoitti kuitenkin, että hankkeeseen liittyy huomattavia ongelmia, joista ei tähän mennessä ole keskusteltu. Näitä ongelmia ovat kielteiset ympäristövaikutukset Itämeren vesistölle sekä uhka eräiden Keski- ja Itä-Euroopassa sijaitsevien jäsenvaltioiden energiaturvallisuudelle. Ongelmien esilletulo asettaa kyseenalaiseksi Itämeren kaasuputken rakentamisen, ja ongelmien selvittäminen käy yhä kiireellisemmäksi rakennustöiden suunnitellun aloituspäivämäärän lähestyessä.

Itämeri on matala eikä sen vesi juurikaan vaihdu. Siksi sinne on vaarana kerääntyä myrkyllisiä aineita. Kansainvälinen merenkulkujärjestö IMO on myöntänyt sille erityisen uhanalaisen merialueen aseman. Jo nykyään Itämeren pohjassa on tuhansia tonneja metallia, joka on peräisin toisen maailmansodan aikana uponneista laivoista, sekä kemiallisia aineita. Kaasuputken merenalainen reitti on pituudeltaan 1189 kilometriä. Rakennustöihin osallistuvien yhtiöiden päätös lisätä kaasuputken kapasiteettia rakentamalla lisää putki kasvattaa ympäristön pilaantumisen uhkaa.

Lisäksi on pidettävä mielessä, että Itämeren kaasuputken toiminnalla on energiaturvallisuuden kannalta kielteisiä vaikutuksia kahdeksalle Baltian ja KIE-alueen jäsenvaltiolle. Kaasuputki ei ainoastaan vie niiltä mahdollisuuksia vastaanottaa kaasua muista lähteistä, vaan vähentää kahden toiminnassa olevan kaasuputken (Yamal I ja Brotherhood) kauttakulun merkitystä näille maille. Lisäksi Itämeren kaasuputken kustannukset ovat ainakin kolminkertaiset verrattuna vaihtoehtoiseen kaasuputkeen, kuten Yamal II:een tai Amberiin.

Milloin ja miten Euroopan komissio aikoo käsitellä Itämeren kaasuputken kysymystä, ja mihin toimiin se aikoo ryhtyä suojellakseen Itämeren uhanalaista ympäristöä? Miten komissio aikoo estää KIE-alueen EU:n jäsenvaltioiden syrjimisen ja marginalisoinnin EU:n yhteisessä energiapolitiikassa.

Jätetty: 13.12.2005

Välitetty: 15.12.2005

Määräaika: 22.12.2005